

tion, man har, frem for i så høj grad at fokusere på, hvorvidt den vil være konkurrenceforvridende. Der vil naturligvis altid være partier både herinde og ude i kommunerne, der vil sige, at det er den. Vi støtter gerne, at produktions-skolerne får mulighed for at have en produktion.

Noget af det mere positive i lovforslaget er, at udgifterne til disse skoletyper i højere grad bliver flyttet over til staten. Det synes vi er godt, for det giver kommunerne reelt bedre muligheder for at tage initiativer til at sætte daghøjskoler og produktionshøjskoler i gang, men det betyder måske også, at påstanden om, at der er udgiftsneutralitet, ikke holder. Det vil jeg godt have ministerens vurdering af.

Man kunne godt, som også hr. Frank Dahlgaard var inde på, vurdere, at det, at en større del betales af staten, også vil skabe en større interesse for at oprette produktionskoler og daghøjskoler, og det støtter vi meget, men det betyder altså også, at spørgsmålet om udgiftsneutralitet er et skud fra hofen fra ministerens side.

Jeg læser bemærkningerne til lovforslaget sådan, at udgifterne til staten for fremtiden ud fra de givne forudsætninger vil blive i størrelsesordenen 420 mio. kr. mod nu 157 mio. kr., og at kommunerne dermed får en udgift på ca. 40 mio. kr. Jeg vil gerne have en kommentar til, om jeg læser tallene i bemærkningerne korrekt, når jeg vurderer, at det er fordelingen ud fra den nuværende, skal vi sige mængde af aktiviteter, der er inden for området.

Som sagt har vi nogle kritiske bemærkninger, men samlet set betragter vi det som en positiv ting, at der kommer en lov på dette område, og vi er villige til at gennemarbejde den, så den kan blive vedtaget før sommerferien.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Først tak til ordførerne, der for de flestes vedkommende – sådan som jeg opfattede det – gav tilslutning til forslaget; men nogle ønskede naturligvis også et udvalgsarbejde for at få afklaret yderligere spørgsmål.

Men i øvrigt tak for en konstruktiv debat om denne form for uddannelsestilbud, som nu er blevet en del af det samlede uddannelsessystem i Danmark. For os, der har fulgt debatten her i Tinget igennem en række år helt fra pionertiden, er det selvfølgelig både en fornøjelse og en opmuntring at se, at de to skoleformer, om hvis rimelighed osv. der var megen diskussion, da

de i sin tid blev etableret, nu er slået an og er blevet en ligeværdig del af vort uddannelsessystem.

Det får mig til at gøre en enkelt bemærkning til hr. Anders Mølgaard, som måske ikke mente det så slemt, som det kunne opfattes, at det, vi naturligvis må bruge de fleste af vore kræfter på, er de ægte uddannelser.

Jeg vil advare imod, at vi giver vore forskellige uddannelser karakter, men jeg ved, at hr. Anders Mølgaard jo ligesom jeg selv vil betragte uddannelser, som også sikrer en personlig udvikling, som ægte uddannelser. Men jeg forstod godt, hvad hr. Mølgaard mente, nemlig at vi selvfølgelig må sørge for også at sikre de typer uddannelser, som har et erhvervsrettet sigte, og som med Sikkerhed – oven i købet med stort S – kan give folk beskæftigelsesmuligheder efterfølgende.

Jeg siger det kun, fordi jeg synes, at det er vigtigt at slå fast, at der er tale om ligeværdige uddannelsestilbud tilpasset de grupper, som de nu engang henvender sig til.

Hr. Anders Mølgaard opfordrer mig også til at kalde til en samlet drøftelse af de fire lovforslag, vi nu har til behandling i Tinget. Det gør jeg med stor fornøjelse. Jeg tror oven i købet, det kan være en god idé, at vi tager en samlet drøftelse frem for den måske traditionelle behandling med mange spørgsmål og udvalgsarbejde. Tiden passer måske også meget godt til, at vi anvender den form, for det er jo rigtigt, som det blev sagt af hr. Anders Mølgaard, at de fire forslag på forskellig måde er i familie med hinanden, og det kan måske være rigtigt at få tingene præciseret; jeg er også indstillet på at lytte, hvis der er noget, vi kan gøre bedre og måske anderledes end det, der er foreslået.

Jeg synes i øvrigt, at hr. Anders Mølgaard meget stærkt fik understreget behovet for, at vi har et mere alsidigt udbud af uddannelser, nemlig ved at minde om, at vi jo i dag stadig væk oplever, at hver fjerde af en ungdomsårgang ikke får det, vi kalder en kompetencegivende uddannelse, og dermed bedre muligheder for at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Det er en af grundene til, at de fire forslag og nu her i dag også forslaget til lov om daghøjskoler og produktionskoler er til behandling.

Flere ordførere spurgte, hvorfor dette forslag fremsættes nu, når regeringen har bebudet en drøftelse senere på året af voksen- og erhvervsuddannelsesreformen. Det hænger jo sammen med, at der her er tale om allerede etablerede